EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING (EU) 2021/1639

af 29. april 2021

med bemærkningerne, der er en integrerende del af afgørelsen om decharge for gennemførelsen af budgettet for Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger for regnskabsåret 2019

EUROPA-PARLAMENTET,

— der henviser til sin afgørelse om decharge for gennemførelsen af budgettet for Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger for regnskabsåret 2019,

— der henviser til forretningsordenens artikel 100 og bilag V,

— der henviser til udtalelse fra Økonomi- og Valutaudvalget,

— der henviser til betænkning fra Budgetkontroludvalget (A9-0079/2021),

A. der henviser til, at det endelige budget for Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger (»myndigheden«) for regnskabsåret 2019 ifølge dens oversigt over indtægter og udgifter ([1]) var på 27 138 027,61 EUR, hvilket svarer til en stigning på 7,66 % sammenlignet med 2018; der henviser til, at myndigheden finansieres ved hjælp af et bidrag fra Unionen (10 083 336 EUR svarende til 37,16 %) og bidrag fra de nationale tilsynsmyndigheder i medlemsstaterne (17 054 691,61 EUR svarende til 62,84 %);

B. der henviser til, at Revisionsretten i sin beretning om årsregnskabet for Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger for regnskabsåret 2019 (»Revisionsrettens beretning«) fastslår, at den har fået rimelig sikkerhed for, at myndighedens årsregnskab er rigtigt, og at de underliggende transaktioner er lovlige og formelt rigtige;

Budgetmæssig og økonomisk forvaltning

1. bemærker med tilfredshed, at budgetovervågningsindsatsen i regnskabsåret 2019 resulterede i en budgetgennemførelsesgrad på 100 %, hvilket er det samme som i 2018; bemærker endvidere, at udnyttelsesgraden for betalingsbevillingerne var på 85,63 %, hvilket er en stigning på 0,15 % sammenlignet med 2018;

2. noterer sig, at budgetdokumenterne for 2019 ifølge Revisionsrettens beretning ikke fuldt ud beskriver, hvordan bidragene fra Unionen og EFTA-medlemsstaternes nationale kompetente myndigheder blev beregnet, og at den anslåede værdi af de nationale kompetente myndigheders bidrag til de pensionsbidrag, som arbejdsgiveren skulle betale, ikke blev tilpasset til det faktiske beløb i 2019, hvilket resulterede i et højere bidrag end krævet; bemærker på baggrund af myndighedens svar, at dens oprettelsesforordning (særlig artikel 62) fastsætter finansieringsnøglen for bidragene fra Unionen og de kompetente nationale myndigheder, der beregnes i henhold til en fastlagt vægtningsfaktor, og at de faktiske pensionstal først kendes i december, hvilket betyder, at der ikke er tilstrækkelig tid at foretage en budgetændring til at afspejle det faktiske beløb inden årets udgang;

3. noterer sig, at bidragsprocenten for de kompetente nationale myndigheder og Unionen ifølge Revisionsrettens beretning ikke stemmer overens med de bidrag, der blev ydet i 2017 (Unionen 37,16 % og de nationale kompetente myndigheder 62,84 %), og fordelingen af 2017-overskuddet i 2019 (Unionen 40 % og de kompetente nationale myndigheder 60 %); bemærker på baggrund af myndighedens svar, at dens oprettelsesforordning fastsætter finansieringsnøglen for Unionen (40 %) og de kompetente nationale myndigheder (60 %), men at den samlede inddrivelsesprocent fra de kompetente nationale myndigheder i 2017 og 2019 på grund af en misforståelse var større end den fra Unionen; bemærker, at myndigheden refunderede hele budgetoverskuddet for 2017 til Unionen, og at Unionen tilbagebetalte det til myndigheden i 2019 og anvendte den oprindelige finansieringsnøgle på 40/60; opfordrer myndigheden til at forbedre sin rapporteringspolitik for at undgå væsentlige uoverensstemmelser i fremtiden;

([1]) EUT C 391 af 18.11.2019, s. 29.

Performance

4. bemærker med tilfredshed, at myndigheden anvender visse foranstaltninger såsom centrale resultatindikatorer til at vurdere merværdien af sine aktiviteter og andre foranstaltninger til at forbedre sin budgetforvaltning såsom et gennemsnitligt antal respondenter i relevante offentlige høringer om forbrugerbeskyttelsesemner og en budgetgennemførelsesgrad på 99 %; bemærker med tilfredshed, at myndigheden har nået sit mål for alle centrale resultatindikatorer;

5. bemærker, at 91 % af myndighedens arbejdsprogram, herunder 303 forskellige produkter og tjenesteydelser, blev leveret på vellykket vis, og at der i forbindelse med de resterende 9 % var mindre forsinkelser som følge af prioriteringen af andre mere presserende krav, afhængighed af eksterne parter og ændrede krav;

6. bemærker, at myndigheden er i færd med at udskifte sit nuværende system til forvaltning af menneskelige ressourcer med Sysper, som stilles til rådighed af Kommissionen; anerkender, at myndigheden vil drage fordel af lavere omkostninger, effektivitet og synergier; bemærker, at projektforsinkelserne i forbindelse med projektets størrelse er blevet løst, og at det forventedes at blive gennemført i 2020; anmoder myndigheden om at aflægge rapport til dechargemyndigheden om de konkrete resultater, der er opnået i denne forbindelse;

7. bemærker med tilfredshed, at myndigheden er proaktiv med hensyn til at finde effektivitets- og synergimuligheder med andre agenturer, navnlig Den Europæiske Banktilsynsmyndighed og Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed, gennem Det Fælles Udvalg af Europæiske Tilsynsmyndigheder og gennem fælles udbud; glæder sig over nyheden om, at myndigheden har været i dialog med andre agenturer på områder vedrørende finansteknologi, innovation og cyberrobusthed; opfordrer kraftigt myndigheden til aktivt at søge yderligere og bredere samarbejde med alle EU-agenturerne;

8. tilskynder myndigheden til at fortsætte digitaliseringen af sine tjenester for at reducere bureaukratiet;

9. bifalder myndighedens bestræbelser på at opnå en mere koordineret tilsynsordning i hele det europæiske finansielle system; understreger dens rolle med hensyn til at sikre et stabilt, velintegreret, effektivt og sikkert finansielt marked; fremhæver betydningen af forbrugerbeskyttelse i Unionen ved at fremme retfærdighed og gennemsigtighed på markedet for varer og finansielle tjenesteydelser og ser frem til at modtage en opdatering om fremtidige foranstaltninger, der træffes i denne retning, herunder også svar på udfordringerne i forbindelse med digitaliseringen af økonomien og bæredygtighedsforanstaltninger;

10. glæder sig over myndighedens nye foranstaltninger, som tager sigte på øget forbrugerbeskyttelse, herunder bilaterale landebesøg med fokus på adfærdsspørgsmål, støtte til nationale kompetente myndigheder og udvikling af samarbejdsplatforme, som fokuserer på grænseoverskridende spørgsmål med henblik på at imødekomme behovet for et tættere tilsyn i visse medlemsstater for derved at afhjælpe sårbarheder på forsikringsmarkederne og beskytte forbrugerne mod multinationale forsikringsselskabers urimelige praksis;

11. understreger, at det finansielle system har pligt til at reagere hensigtsmæssigt på udfordringer vedrørende den finansielle bæredygtighed, den europæiske grønne pagt og Parisaftalen;

12. mener, at myndighedens ansvarsområder gradvist er øget siden dens oprettelse; bemærker, at budgetforhøjelser bør være gradvise og kontinuerlige over tid i overensstemmelse med udvidelsen af beføjelser; mener, at det fremtidige ansvar, der bl.a. følger af strategien for digital finans samt det ansvar, der er forbundet med bekæmpelsen af hvidvaskning af penge, kræver en tilpasning af myndighedens finansiering;

13. understreger, at de mandater, der er vedtaget på niveau 1 i lovgivningen, i visse tilfælde ikke tager hensyn til de minimumsfrister, der er nødvendige for, at myndigheden kan udføre det nødvendige arbejde med at udvikle og vedtage niveau 2-foranstaltninger, hvilket gør det nødvendigt at omfordele ressourcer og forårsager forsinkelser i gennemførelsen af visse foranstaltninger;

14. noterer sig, at myndighedens budget- og personaleressourcer skal omfordeles internt, fordi dens arbejdsbyrde i stigende grad ændres fra reguleringsmæssige opgaver til håndhævelse og anvendelse af EU-retten; påpeger, at et nøje fokus på det mandat, som EU-lovgiverne har tildelt, vil sikre en mere effektiv og produktiv anvendelse af ressourcerne; mener, at der er behov for en yderligere indsats for så vidt angår budget og ansættelse og styring af forvaltning og procedurer med henblik på at fremme tilsynsmæssig konvergens og dermed bidrage til det indre markeds funktion; understreger, at det haster med at afsætte tilstrækkelige ressourcer til myndigheden, således at den kan udføre de tildelte opgaver på en hensigtsmæssig og effektiv måde;

15. mener, at myndigheden bør tage hensyn til de nye digitale udfordringer og udfordringer relateret til bæredygtighed; mener, at opfyldelsen af disse fastsatte målsætninger og deres integrering i den regulerings- og tilsynsmæssige ramme altid skal være i overensstemmelse med styrkelsen af markedet uden at underminere dets konkurrencedygtighed og uden at lægge en for stor byrde over på markedsaktørerne, navnlig de små og mellemstore aktører; mener, at der skal stilles tilstrækkelige ressourcer til rådighed til overvågningen af gennemførelsen af disse mål,

16. påpeger, at myndigheden, når den udfører sine aktiviteter, skal være opmærksom på at sikre overholdelse af EU-retten, at respektere proportionalitetsprincippet som et vejledende princip og at overholde de grundlæggende principper, som gælder for det indre marked;

17. opfordrer myndigheden til at sikre en passende opfølgning og gennemførelse af Revisionsrettens anbefalinger;

18. opfordrer myndigheden til at tage fat på de langsigtede systemiske udfordringer, der opstår som følge af den lave realrente, hvilket er særlig relevant for fondsbaserede pensionsordninger og for visse livsforsikrings- og forsikringsbaserede investeringsprodukter, og også til at undersøge mulige løsninger på EU-plan, som vil være til gavn for forbrugere/investorer og sikre finansiel stabilitet for tjenesteydere;

19. anmoder myndigheden om proaktivt at behandle spørgsmål om bæredygtighed og heterogenitet i private fondsbaserede pensionsordninger i Unionen på en måde, der beskytter forbrugere/investorer samt markedets integritet;

Personalepolitik

20. bemærker, at stillingsfortegnelsen pr. 31. december 2019 var gennemført med 98,26 % med 113 midlertidigt ansatte ud af de 115 midlertidigt ansatte, som var godkendt i henhold til Unionens budget (sammenlignet med 112 godkendte stillinger i 2018); bemærker, at der desuden var 36 kontraktansatte og 17 udstationerede nationale eksperter, der arbejdede for myndigheden i 2019;

21. noterer sig den indrapporterede ulige kønsfordeling i 2019 hvad angår den øverste ledelse (seks mænd og tre kvinder) og bestyrelsen (fem mænd og tre kvinder); anmoder myndigheden om at sikre kønsbalance på det øverste ledelsesniveau i fremtiden; glæder sig over, at myndigheden har til hensigt at offentliggøre en slutliste med mindst én kvinde og én mand i forbindelse med udnævnelsen af myndighedens formand; opfordrer myndigheden til at lade sig inspirere af Den Europæiske Centralbanks initiativer til at foreslå interne programmer til fremme af kvinder og større mangfoldighed blandt dens ansatte; glæder sig over personalets geografiske repræsentation i myndigheden;

22. bemærker med hensyn til opfølgningen på Revisionsrettens beretning fra det foregående år, at myndigheden endnu ikke har gennemført skiftet fra regulerings- til tilsynsopgaver, og at myndigheden bør styrke de menneskelige ressourcer, der tager sig af dens tilsynsmæssige opgaver; bemærker, at myndigheden i 2021 planlægger at tildele 59,75 af de disponible fuldtidsækvivalenter (FTÆ'er) til centrale tilsynsopgaver; opfordrer myndigheden til at aflægge rapport til dechargemyndigheden om de fremskridt, der er gjort i denne henseende;

23. mener, at myndigheden bør have en vis fleksibilitet i forbindelse med ansættelsen af medarbejdere og forvaltningen af sine ressourcer, da den skal imødekomme de akutte, præcise og tekniske behov i de sektorer, den fører tilsyn med;

24. anerkender, at sammensætningen af myndighedens tilsynsråd synes egnet til at håndtere myndighedens regelfastsættelsesansvar, men mindre egnet for så vidt angår dens tilsynsmæssige opgaver; gentager sin bekymring over, at de nationale tilsynsmyndigheder har afgørende indflydelse i myndighedens vigtigste ledelsesorgan, hvilket betyder, at de er i stand til at bestemme omfanget af myndighedens undersøgelser af deres egen effektivitet (peerevalueringer); understreger, at manglen på ressourcer forhindrer myndigheden i at udføre sine opgaver uafhængigt af medlemsstaterne ([2]);

25. er af den opfattelse, at kombinationen af de erfaringer, som dens ansatte har indsamlet i henholdsvis den offentlige og den private sektor, er til gavn for myndigheden; mener, at systemer til at tiltrække talenter fra den private sektor til den offentlige sektor og omvendt bør undersøges, og at der bør etableres minimumsgarantier for at fremme begge sektorers uafhængighed; mener, at gennemførelsen af reglerne på dette område bør overvåges af Unionens fælles organer og tage hensyn til de særlige omstændigheder i hvert enkelt tilfælde;

Forebyggelse og håndtering af interessekonflikter samt gennemsigtighed

26. noterer sig de foranstaltninger, som myndigheden allerede har iværksat, og dens fortsatte bestræbelser på at sikre gennemsigtighed, forebygge og håndtere interessekonflikter og beskytte whistleblowere; noterer sig, at myndigheden offentliggør et register over møder med eksterne interessenter på sit websted; noterer sig, at der i 2019 blev undersøgt et tilfælde af interessekonflikt; bemærker, at CV'erne og interesseerklæringerne for nogle af medlemmerne af myndighedens tilsynsråd ikke er offentliggjort på myndighedens websted, ligesom bestyrelsesmedlemmernes CV'er og interesseerklæringer heller ikke er det; opfordrer myndigheden til at offentliggøre CV'erne og interesseerklæringerne for alle medlemmer af bestyrelsen og til at aflægge rapport til dechargemyndigheden om de foranstaltninger, der er iværksat i denne henseende;

27. noterer sig tidligere års bemærkninger om problemet med interessekonflikter, der opstår som følge af svingdørssituationer, og understreger behovet for en ensartet tilgang blandt agenturerne; bemærker, at myndighedens etiske regler er blevet revideret og er ved at blive godkendt af Kommissionen; opfordrer myndigheden til at gøre sit bedste for at forhindre "svingdørssituationer"; opfordrer myndigheden til på behørig vis at orientere dechargemyndigheden om status for anmodningen om godkendelse af de reviderede etiske regler;

28. opfordrer myndigheden til at gennemføre Den Europæiske Ombudsmands henstillinger i sag 2168/2019/KR, navnlig ved om nødvendigt at påberåbe sig muligheden for at forbyde ledende medarbejdere at tiltræde visse stillinger efter udløbet af deres embedsperiode, fastsætte kriterier for medarbejdernes mulighed for at skifte til den private sektor, informere ansøgere til ledende stillinger i myndigheden om kriterierne, når de ansøger, og indføre interne procedurer for at sikre, at når en medarbejder skifter til et andet job, trækkes hans eller hendes adgang til fortrolige oplysninger tilbage med omgående virkning; opfordrer endvidere myndigheden til at overveje at forlænge den obligatoriske afkølingsperiode på 12 måneder for højtstående medarbejdere, som overvejer at skifte til en stilling, der kan give anledning til interessekonflikter efter udtræden af offentlig ansættelse;

29. opfordrer myndigheden til at lade sig inspirere af Den Europæiske Centralbanks etiske komités offentliggørelse af sine udtalelser i sager om interessekonflikter og lønnet beskæftigelse efter mandatophør for at øge gennemsigtigheden for så vidt angår potentielle interessekonflikter og i forbindelse med lønnet beskæftigelse efter mandatets ophør;

Intern kontrol

30. noterer sig, at Kommissionens Interne Revisionstjeneste (IAS) udsendte en revisionsrapport om HR-forvaltning og etik, som førte til seks anbefalinger om forbedringer og til udarbejdelsen af en handlingsplan; bemærker, at fire vigtige anbefalinger stadig var udestående ved udgangen af 2019; opfordrer indtrængende myndigheden til at underrette dechargemyndigheden om status for gennemførelsen af disse anbefalinger;

([2]) Se Revisionsrettens særberetning: »I alle sine aktiviteter er EIOPA i vidt omfang afhængig af samarbejde med NCA'erne [nationale kompetente myndigheder], men får ikke altid disses fulde støtte. (…) Med blot 20 medarbejdere, der arbejder med tilsynsmæssige spørgsmål, og yderligere syv, der arbejder med relaterede spørgsmål, er det en reel udfordring for EIOPA at udføre den brede vifte af komplekse opgaver, som det er ansvarligt for«. https://www.eca.europa.eu/Lists/ECADocuments/SR18_29/SR_EIOPA_DA.pdf

31. noterer sig, at IAS påbegyndte en omfattende revision af tilsynsværktøjerne på forbrugerbeskyttelsesområdet; bemærker, at resultatet af den pågældende revision og den deraf følgende handlingsplan skulle foreligge ved udgangen af 2020; opfordrer myndigheden til at aflægge rapport til dechargemyndigheden om resultatet af denne revision;

32. bemærker, at myndighedens nye ramme for intern kontrol blev vedtaget af bestyrelsen i november 2018 og er blevet anvendt siden januar 2019; bemærker, at myndighedens interne kontrolfunktion foretog den første årlige vurdering af hele systemet under den nye ramme for intern kontrol og konkluderede, at alle komponenter og principper var implementeret og fungerer efter hensigten; opfordrer myndigheden til at rapportere om, hvordan beregningsfejlene ved fastsættelsen af bidragene fra Unionen og EFTA-medlemsstaternes nationale kompetente myndigheder er blevet taget i betragtning i vurderingen, og hvorfor dette ikke førte til, at der blev konstateret en mangel for så vidt angår de interne kontrolprincipper 12 eller 13;

Øvrige bemærkninger

33. bemærker med hensyn til Det Forenede Kongeriges udtræden af Unionen, at myndigheden i februar 2019 fremsatte henstillinger om behandlingen af grænseoverskridende virksomhed hidrørende fra kontrakter, som løber efter udtrædelsesdatoen, og at myndigheden fortsat nøje overvåger udviklingen og overholdelsen af udtalelser og henstillinger for forsikringssektoren;

34. glæder sig over de bestræbelser, der er gjort for at øge myndighedens cybersikkerhed og databeskyttelse;

35. glæder sig over agenturets indsats for at sikre en omkostningseffektiv og miljøvenlig arbejdsplads og reducere eller udligne de CO_2-emissioner, som er forbundet med dets lokaler og rejser;

36. henviser med hensyn til de øvrige bemærkninger, der ledsager dechargeafgørelsen, og som er af horisontal karakter, til sin beslutning af 29. april 2021 ([3]) om agenturernes resultater, økonomiske forvaltning og kontrol.

([3]) Vedtagne tekster, P9_TA(2021)0215.